

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene

Având în vedere obiectivul Uniunii Europene de a fi un spațiu al libertății, securității și al justiției și de a asigura tuturor cetățenilor ei un nivel ridicat de siguranță;

Ținând seama de faptul că, pe lângă numeroasele ei beneficii, libertatea de circulație favorizează fenomenul infracțional transeuropean, astfel încât se impune o cooperare judiciară, îndeosebi în materie penală, tot mai strânsă între statele membre ale Uniunii Europene;

Întrucât România și-a propus să contribuie la dezvoltarea spațiului de securitate și de justiție al Uniunii Europene;

Conștient de faptul că activitatea infracțională desfășurată de unii cetățeni români pe teritoriul altor state membre ale Uniunii este de natură să afecteze siguranța tuturor cetățenilor Uniunii Europene și să determine inclusiv consecințe negative pentru imensa majoritate a cetățenilor români care locuiesc și muncesc legal în alte state membre și își aduc o contribuție activă la prosperitatea economiilor acelor state și la dezvoltarea economică a României;

Având în vedere evenimente recente din unele state membre, care impun o reacție fermă și neîntârziată a autorităților române și în domeniul cooperării judiciare în materie penală;

Considerând că situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată a fost creată de necesitatea întăririi mecanismului instituțional al României pentru a răspunde eficient noilor provocări ale criminalității fără frontiere

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

Titlul I

Dispoziții pentru reglementarea procedurii de trimitere în statele membre ale Uniunii Europene sau în state terțe a unor magistrați de legătură, în aplicarea Acțiunii Comune din 22 aprilie 1996 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind crearea unui cadru pentru schimbul de magistrați de legătură, în scopul îmbunătățirii cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene

Art. 1

Scop

Prezentul titlu creează cadrul juridic pentru trimiterea, pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale, a unor magistrați de legătură în state membre ale Uniunii Europene sau, dacă este cazul, și în state terțe, în aplicarea Acțiunii Comune din 22 aprilie 1996 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană,

privind crearea unui cadru pentru schimbul de magistrați de legătură, în scopul îmbunătățirii cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 105 din 27 aprilie 1996.

Art. 2

Definiție

(1) În sensul prezentului titlu, în conformitate cu Acțiunea Comună din 22 aprilie 1996 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind crearea unui cadru pentru schimbul de magistrați de legătură, în scopul îmbunătățirii cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene, prin „magistrat de legătură” se înțelege un judecător, procuror sau o persoană de specialitate juridică din Ministerul Justiției, asimilată judecătorilor și procurorilor, cu experiență în domeniul cooperării judiciare internaționale în materie penală și civilă, trimiși într-un stat membru al Uniunii Europene sau, dacă este cazul, într-un stat terț, pentru facilitarea și îmbunătățirea cooperării în domeniu cu acel stat, pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale.

(2) Judecătorii sau procurorii care urmează a fi trimiși ca magistrați de legătură sunt detașați la direcția care îndeplinește atribuțiile Ministerului Justiției de autoritate centrală în domeniul cooperării judiciare internaționale, denumită în continuare „direcția de specialitate”, pe posturi create special în acest scop.

(3) Numărul maxim de posturi alocate direcției de specialitate a Ministerului Justiției în scopul trimiterii unor magistrați de legătură se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

Art. 3

Funcțiile și atribuțiile magistratului de legătură

(1) Magistratul de legătură îndeplinește orice activitate menită să favorizeze și să accelereze, în special prin stabilirea de contacte directe cu serviciile competente și cu

autoritățile judiciare ale statului gazdă, toate formele de cooperare judiciară în materie penală și civilă, după caz.

(2) Pe baza acordului încheiat cu statul membru gazdă, magistratul de legătură român poate desfășura și activități destinate să asigure funcțiile de schimb de informații și de date statistice, în scopul de a favoriza cunoașterea reciprocă a sistemelor juridice, a băncilor de date juridice, precum și relațiile dintre profesiile juridice din cele două state.

Art. 4

Procedura de trimitere a magistraților de legătură

(1) Direcția de specialitate a Ministerului Justiției analizează anual stadiul cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene și cu statele terțe și poate propune ministrului justiției, motivat, trimiterea unor magistrați de legătură în acele state membre ale Uniunii Europene, sau, dacă este cazul, în state terțe, în relația cu care se înregistrează constant un număr foarte mare de cazuri în domeniul cooperării judiciare în materie penală și civilă sau probleme deosebite care nu pot fi soluționate fără un contact direct permanent, la fața locului, cu autoritățile competente din statul respectiv.

(2) Magistrații de legătură sunt trimiși pe baza unui acord la nivel guvernamental sau departamental, bilateral sau multilateral.

(3) Magistrații de legătură sunt selectați pe baza unui concurs de dosare, care să ateste o bogată experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale, și a unui interviu.

(4) Magistratul de legătură este numit prin ordin al ministrului justiției, în cazul judecătorilor și procurorilor fiind necesară și o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea detașării la Ministerul Justiției.

(5) În cazul în care un consilier juridic de la direcția de specialitate a Ministerului Justiției este trimis ca magistrat de legătură, acesta este transferat pe unul din posturile

create cu acest scop, pe postul său urmând a fi numit temporar un alt consilier juridic din Ministerul Justiției.

Art. 5

Drepturi și obligații

(1) Magistrații de legătură beneficiază, în statul care este trimis de drepturile salariale și alte drepturi bănești corespunzătoare funcției diplomatice de ministru consilier, potrivit legislației de salarizare în vigoare pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate.

(2) Pe perioada desfășurării misiunii în străinătate, magistratul de legătură beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru judecători, procurori și asimilații acestora, cu excepția drepturilor salariale pe care le-ar fi avut în cazul desfășurării activității de judecător, procuror sau consilier juridic în țară, care sunt înlocuite de cele prevăzute la alin. (1). În cazul în care drepturile salariale specifice funcției de judecător, procuror sau asimilat al acestora de care ar fi beneficia în țară magistratul de legătură în cauză sunt mai mari decât cele prevăzute la alin. (1), acesta își va păstra drepturile salariale mai favorabile.

(3) Durata mandatului magistratului de legătură se stabilește prin ordin al ministrului justiției, fără a putea fi mai mică de 1 an și mai mare de 3 ani.

(4) Magistratul de legătură elaborează anual un raport de activitate pe care îl prezintă directorului direcției de specialitate a Ministerului Justiției până la sfârșitul primei luni a anului următor. Rapoartele de activitate ale magistraților de legătură se prezintă ministrului justiției de către directorul direcției de specialitate, însoțite de evaluarea acestuia cu privire la activitatea desfășurată de fiecare magistrat de legătură, precum și cu privire la stadiul cooperării judiciare cu statul respectiv, în funcție de care formulează propunerile care se impun.

Titlul II

Dispoziții pentru facilitarea aplicării Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Membrul național român al Eurojust

(1) Membrul național român al Eurojust este reprezentantul României în Unitatea europeană de cooperare judiciară - Eurojust, și are competențele pe care i le atribuie Uniunea Europeană, în conformitate cu Decizia Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate (2002/187/JAI), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 63 din 6 martie 2002, denumită în continuare „Decizia Eurojust”, în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță de urgență.

(2) Membrul național al Eurojust își desfășoară activitatea sub autoritatea ministrului justiției.

Articolul 2

Numirea

(1) Membrul național român al Eurojust este numit prin ordin al ministrului justiției, cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Membrul național român al Eurojust este selectat de ministrul justiției dintre procurorii cu experiență în combaterea formelor grave ale criminalității transnaționale organizate, a corupției sau a terorismului.

(3) Mandatul membrului național român al Eurojust este de trei ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

Articolul 3

Statut

Membrul național român al Eurojust este detașat la sediul Eurojust de la Haga, Regatul Țărilor de Jos, în condițiile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și beneficiază de drepturile salariale și alte drepturi bănești corespunzătoare funcției diplomatice de ministru consilier, potrivit legislației de salarizare în vigoare pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate.

Articolul 4

Încetarea mandatului membrului național român al Eurojust

(1) Mandatul membrului național român al Eurojust încetează:

- a) la expirarea perioadei pe care a fost numit;
- b) prin renunțare;
- c) prin încetarea funcției de procuror, în condițiile legii;
- d) eliberare din funcție.

(2) Încetarea mandatului se constată prin ordin al ministrului justiției.

(3) Guvernul va notifica încetarea mandatului Eurojust și Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

(4) Membrul național român al Eurojust căruia i-a încetat activitatea la expirarea termenului prevăzut va continua funcția respectivă până la înlocuirea sa cu noul membrul desemnat.

Articolul 5

Raport anual

(1) Membrul național român al Eurojust prezintă ministrului justiției un raport anual referitor la activitățile desfășurate.

(2) Membrul național român al Eurojust poate fi chemat pentru a informa Comisiile Juridice și Comisiile pentru afaceri europene ale Camerei Deputaților și Senatului despre activitatea desfășurată. Ministrul Justiției transmite o copie a raportului de activitate al membrului național român al Eurojust celor două Camere ale Parlamentului.

Articolul 6

Asistentul membrului național al Eurojust

(1) Ministrul justiției poate numi, prin ordin, un asistent al membrului național român al Eurojust.

(2) Asistentul membrului național al Eurojust exercită funcțiile prevăzute în Decizia Eurojust și îl asistă pe membrul național în exercitiul funcțiilor sale.

(3) Asistentul va putea acționa ca membru național în caz de absență, boală, abținere sau vacanța postului membrului național al Eurojust. Dacă se numesc mai mulți asistenți, aceștia își vor exercita suplinirea în ordinea vechimii în funcție.

(4) Asistentul care acționează ca membru național român are același atribuții pe care legea i le atribuie acestuia.

Articolul 7

Corespondenți naționali ai Eurojust

(1) Ministrul justiției numește, prin ordin, corespondenți naționali ai Eurojust pentru problemele legate de terorism, criminalitate organizată și corupție, dintre

procurorii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, numiți în continuare corespondenți naționali ai Eurojust.

(2) Guvernul notifică Eurojust și Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, numirea corespondenților naționali ai Eurojust.

(3) Numirea în calitate de corespondent național al Eurojust nu aduce atingere statutului procurorilor respectivi.

Articolul 8

Funcțiile corespondenților naționali ai Eurojust

(1) La solicitarea membrului național al Eurojust, corespondenții naționali trebuie să transmită organelor judiciare cererile de asistență. De asemenea, corespondenții naționali oferă membrului național sprijinul tehnic necesar pentru îndeplinirea misiunii. Relațiile între membrul național și corespondenții naționali nu exclud relațiile directe între membrul național și autoritățile competente.

(2) Corespondentul național al Eurojust pentru probleme de terorism exercită atribuțiile prevăzute în Decizia Eurojust. În acest scop, corespondentul are acces la orice informație, pe care o transmite către Eurojust, referitor la existența oricărei proceduri judiciare privind infracțiuni de terorism și cel puțin:

- a) identificarea persoanelor care fac obiectul acestor proceduri;
- b) acțiunile care fac obiectul procedurii și circumstanțele specifice;
- c) relația cu alte cazuri privind acte de terorism.

Capitolul II

Atribuțiile membrului național român al Eurojust

Articolul 9

Atribuțiile de cooperare judiciară

(1) Membrul național român al Eurojust poate primi și transmite cereri de asistență judiciară formulate de autoritățile judiciare române sau adresate acestora de autorități judiciare din alte state membre ale Uniunii Europene.

(2) Atribuția prevăzută la alin.(1) se exercită cu respectarea dispozițiilor legale privind autoritățile naționale competente pentru transmiterea și primirea cererilor de asistență judiciară și în conformitate cu convențiile și acordurile în vigoare și cu dreptul Uniunii Europene.

Articolul 10

Dreptul la informație

În exercitarea funcțiilor sale, membrul național român al Eurojust are următoarele drepturi:

- a) să aibă acces la Registrul cazierului judiciar și la celelalte baze de date în aceleași condiții cu celelalte organe judiciare;
- b) să solicite sau să schimbe cu autoritățile judiciare sau administrative române orice informație necesară pentru îndeplinirea funcțiilor sale;
- c) să obțină de la organele de ordine publică și siguranță națională orice informație necesară pentru îndeplinirea funcțiilor sale, în aceleași condiții prevăzute pentru organele judiciare;
- d) să primească informații din partea Oficiului European de Luptă Anti-Fraudă (OLAF);
- e) să aibă acces la Sistemul de Informare Schengen în termenii stabiliți în Convenția din data de 19 iunie 1990, de aplicare a Acordului Schengen din data de 14 iunie 1985, sau

în dispozițiile prin care se modifică, cât și la alte sisteme de informare ale Uniunii Europene conform dispozițiilor specifice;

f) să aibă acces la informația centralizată obținută de Rețeaua Judiciară Europeană.

Articolul 11

Protecția datelor

(1) Transmiterea de date personale ca o consecință a exercitării atribuțiilor membrului național al Eurojust, se face cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Membrul național al Eurojust are acces la datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

Capitolul III

Relațiile între Eurojust și autoritățile române

Articolul 12

Obligația de colaborare cu Eurojust

Judecătorii și procurorii, organele de poliție, funcționarii publici și toate autoritățile și instituțiile publice au obligația de a colabora cu Eurojust, fie prin Colegiu, fie prin intermediul membrului național sau al asistentului acestuia, cât și prin corespondenții naționali, în zona competenței acestora, în condițiile legii.

Articolul 13

Solicitările Eurojust

(1) De regulă, Eurojust comunică în mod direct cu organul judiciar român competent.

(2) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este competent să primească solicitările Eurojust, atunci când se referă la:

- a) începerea urmăririi penale;
 - b) constatarea faptului că autoritățile unui alt Stat membru al Uniunii Europene sunt mai bine plasate pentru a urmări o anumită faptă penală pentru care ar fi fost competente și autoritățile române, potrivit regulilor de aplicare a legii penale în spațiu stabilite de Codul penal român.
 - c) constituirea unei echipe comune de anchetă.
- (3) Dacă autoritățile române competente refuză să dea curs unei solicitări a Eurojust, refuzul trebuie motivat. Dacă indicarea exactă a motivelor de respingere prejudiciază interesele naționale esențiale în materie de siguranță națională sau compromite desfășurarea corectă a unei anchete în curs ori siguranța persoanelor, este suficient să se indice existența unor asemenea circumstanțe.

Articolul 14

Solicitări de intervenție a Eurojust

- (1) Autoritățile judiciare române și Ministerul Justiției pot solicita intervenția Eurojust, potrivit atribuțiilor acestuia, în condițiile legii.
- (2) Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție informează Eurojust despre existența unor cauze penale aflate în faza de cercetare sau urmărire penală în România care ar avea repercusiuni asupra Uniunii Europene sau ar putea afecta un alt stat membru al Uniunii Europene. Cu toate acestea, această informare poate să nu fie făcută atâta timp cât este necesar pentru a nu compromite rezultatul acțiunilor organelor judiciare române.
- (3) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție informează Eurojust despre crearea și funcționarea pe teritoriul României a unor echipe comune de anchetă.
- (4) Solicitățile și informațiile prevăzute în alin. (1)-(3) se transmit prin intermediul membrului național al Eurojust.

(5) Membrul național al Eurojust comunică Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție orice informație pe care o deține și care poate fi de interes pentru cercetările sau pentru procedurile penale ce se pot desfășura de către autoritățile române sau pentru coordonarea cu cele ce se desfășoară în alt stat membru al Uniunii Europene.

Articolul 15

Preluarea procedurilor penale inițiate în alt Stat membru al Uniunii Europene

La solicitarea Colegiului Eurojust sau a membrului național al Eurojust, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate cere curții de apel competente să preia, în condițiile legii, urmărirea penală inițiată în alt stat membru al Uniunii Europene.

Articolul 16

Membrul român în Autoritatea Comună de Supraveghere

(1) Reprezentarea României în Autoritatea Comună de Supraveghere a Eurojust se asigură de un judecător care oferă toate garanțiile de independență și care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, numit de ministrul justiției, cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Guvernul va notifica numirea și încetarea mandatului acestuia Eurojust și Secretariatului General al Consiliului, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

Capitolul IV

Dispoziții finale

Articolul 17

Abrogare

Articolele 2 - 9 din Legea nr. 58/2006 pentru ratificarea Acordului privind cooperarea între România și Eurojust, semnat la Bruxelles, la 2 decembrie 2005, și pentru reglementarea unor măsuri referitoare la reprezentarea României la Eurojust în perioada ce precede aderării și după data aderării la Uniunea Europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006, se abrogă.

Articolul 18

Situație tranzitorie

(1) Mandatul actualului membru național al Eurojust continuă până la atingerea la termen, cu excepția situației în care intervine unul dintre cazurile de încetare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) – d).

(2) Membrul național român al Eurojust, aflat în funcție la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență are toate drepturile și obligațiile prevăzute de aceasta.

Titlul III

Punctele de contact ale României pentru rețelele judiciare europene și rețelele judiciare române

Articolul 1

Punctele naționale de contact pentru rețelele judiciare europene

(1) În condițiile stabilite de normele Uniunii Europene relevante, ministrul justiției numește, prin ordin, punctele naționale de contact ale rețelelor judiciare europene existente sau care s-ar putea crea în Uniunea Europeană în domeniul cooperării judiciare în materie penală și civilă.

(2) La desemnarea punctelor naționale de contact se va ține seama de necesitatea reprezentării atât a autorității judecătorești, cât și a Ministerului Justiției. Judecătorii sau procurorii sunt numiți în calitate de puncte naționale de contact ale rețelelor judiciare europene cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii.

Articolul 2

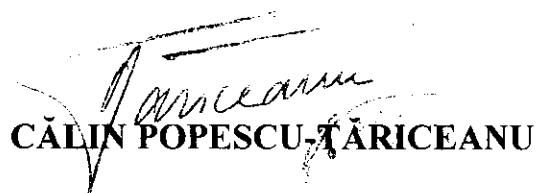
Rețelele judiciare române

(1) Ministrul justiției poate constitui, prin ordin, rețele judiciare române în domeniul cooperării judiciare române în materie penală și civilă, formate din judecători și procurori și din personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul direcției de specialitate a Ministerului Justiției. Judecătorii și procurorii sunt numiți în rețelele judiciare române cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Rolul, funcțiile și organizarea rețelelor judiciare române, corespondente pe plan național ale rețelelor judiciare europene, se stabilesc prin

ordin al ministrului justiției.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-ȚĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministru Justiției

Tudor Alexandru-Chiuariu

Departamentul pentru Afaceri Europene

Secretar de stat

Adrian Ciocănea

Ministrul economiei și finanțelor

Varujan Vosganian

București, 05.11.2007

Nr. 123